114019001

ప్రేమ స్వరూపులైన విద్యార్థులారా! విద్యార్థినులారా! అధ్యాపకులారా!

మానవుని దైనందిన జీవితములోని నైతిక ప్రవర్తన, మానవ జీవితమునకు సంబంధించిన ఆచార విచారముల యందు దివ్యత్వము, ఆదర్శవంతమైన నడత, ఈ మూన్నగు వాటి కలయికయే సంస్కృతి. ఇట్టి పవిత్రమైన సంస్కృతి యొక్క ప్రభావాన్ని, పవిత్రతను యీనాడు విద్యార్థులుగాని, విద్యార్థినులుగాని గుర్తించుటకు తగిన ప్రయత్నం చేయటం లేదు.

1 సంస్కృతం, సంస్కృతి, సంస్కరణ, సంస్కారం, సాంఘికప్రవర్తన అన్ని పదములు వేరువేరుగా గోచరించినప్పటికి ఒకే 'సం' పూరక 'కృఞ్' ధాతువునుండి పుట్టినటువంటివి. భారతీయ సంస్కృతిలో అనేక విధములైన శ్రేయస్సు, పవిత్రత, దివ్యత్వము ఆనంద మయమైన సారముతో కూడి వుంటున్నది. ఇట్టి ఐక్యతకు సరియైన సూచన ఆటల పోటీలే. దేశములు రూపములు, ఆహార విహారములందు, ఆటపాటల యందు అనేక భేదములుండినప్పటికి అందరు కలిసి మెలసి, సహృదయులై, ఐక్యతతో కూడి వుండిన యీ పద్ధతి ఆటల యందు ఆదర్శవంతమైనదిగా గోచరించును. విభేదములను విస్మరించి, సామరస్య సమన్వయములతో ఆటలయందు దివ్యత్వాన్ని ప్రకటింపజేయుట ఆటలయొక్క విశిష్టత.

ఈ ఆటల వలన శారీరక పుష్టియే కాక ఆరోగ్యం, ఆనందం చేకూరును. ఇంతటితో విద్యార్థులు తృప్తిపడ కూడదు. మానవునికి రెండవ శరీరము - సూక్ష్మశరీర మున్నది. దానినే మనస్సంటారు. ఈ మానసిక పవిత్రతను, హృదయ విశాలతను, చిత్తశుద్ధిని సంపాదించవలసిన అవసరమున్నది. శారీరక మానసిక, ఆధ్యాత్మిక తత్వములు అనుకూలింపబడినప్పుడే మానవత్వము రాణిస్తుంది. ఆటలయందు ఎట్టి పవిత్రత, పట్టుదల శ్రద్ధ అనుభవిస్తున్నామో, అట్టి శ్రద్ధ, పవిత్రత, పట్టుదలను ధార్మిక ఆధ్యాత్మిక నైతిక రంగముల యందు ప్రవేశపెట్టాలి.

ఇట్టి పవిత్రమైన భారతీయ సంస్కృతి యందున్న దివ్యత్వాన్ని మనము సరియైన రీతిలో అనుభవించుటకు తగిన కృషి చెయ్యాలి. భారతీయ సంస్కృతి కేవలము సంకుచిత భావములతో గాని, ఊహల తోగాని ఏర్పడినటువంటిది కాదు. విశాలమైన, అగాధమైన, ఆనంద మయమైన, శ్రేయస్కరమైన భావముల తో కూడి వుంటున్నది భారతీయ సంస్కృతి. 'లోకాస్సమస్తా సుఖినో భవంతు' అన్నదే భారతీయ సంస్కృ

తి యొక్క శ్రేయము. శాంతి సూక్తము నిరంతరము విద్యార్థులు ఉచ్చరిస్తూ వుంటారు. కాని దాని యొక్క అంతరార్థమును అర్థము చేసుకోటానికి తగిన కృషి చేయటము లేదు. 'సహనావవతు, సహనౌ భునక్తు, సహ వీర్యం కరవావహై' అనే యీ మంత్రము నందున్న అంతరార్థము ఏమిటి?

కలసి మెలసి తిరుగుదాం కలసి మెలసి పెరుగుదాం
కలసి మెలసి కలిమి చెలిమి బలముగ కామము పెంచుదాం
కలసి మెలసి తెలుసుకున్న తెలివిని వెలిగించుదాం
కలసి మెలసి కలిమితోడ చెలిమిగ జీవించుదాం.

అని అంతరార్థమైన స్వరూపమే యీ మంత్రము.

సంస్కృత భాష యందున్న మాధుర్యం, సంస్కృత భాష యందున్న విశ్వసౌభ్రాతృత్వము మరి యే భాషయందు కానరాదు. 'సర్వే జనాః సుఖినో భవంతు' 'సర్వ శుద్ధం నిరామయైః' అనగా మనమందరము పవిత్ర హృదయము కలిగి వుండాం. ప్రతి మానవుడూ శారీరక మానసిక ఆరోగ్యవంతుడై వుండాలని అర్థము. 'సర్వే భద్రాణి పశ్యంతు' అనగా మనము మంచి దృష్టిని కలిగి వుండాం. పవిత్రమైన దృష్టిని కలిగి వుండాలి అని సంస్కృత పదములలో అనేక అంతరార్థములు కూడి వుంటున్నాయి.

యూరప్ దేశములో నున్న అన్ని భాషల యందును సంస్కృత పదములు అధికముగా కనుపిస్తాయి. సంస్కృత పదముల నుండే లాటిన్ భాష ఉద్భవించింది. లాటిన్ భాష నుండే ఆంగ్ల భాష ఉద్భవించింది. ఏ చిన్న పదమును మనం చక్కగా విచారించి చూచిన ఆంగ్లభాష, లాటిన్ భాష సంస్కృతము యొక్క భిన్న స్వరూపములే. తల్లిని మాతృ అని సంస్కృతములో, మాటర్ అని లాటిన్‌లో, మదర్ అని ఇంగ్లీషులో అంటారు. పితృ అని సంస్కృతములో, పేటర్ అని లాటిన్ లో, ఫాథర్ అని ఇంగ్లీషులో అంటారు. భ్రాతృ అని సంస్కృతములో, భ్రాటర్ అని లాటిన్ లో, బ్రదర్ అని ఆంగ్లములో అంటారు. దుహిత్రి అని సంస్కృతములో, డోథర్ అని లాటిన్ లో, డాటర్ అని ఆంగ్లములో అంటారు. కనుక ఆంగ్లభాష బిడ్డవంటిది. లాటిన్ భాష తల్లివంటిది. సంస్కృత భాష అమ్మమ్మ వంటిది. ఈ విధముగా అన్ని భాషలకు మాతృస్థానమున వున్నదే పవిత్రమైన సంస్కృత భాష.

ఒక విదేశ మహా పండితుడు, లాయిరేన్ అనేక సంవత్సరములు భారతదేశమందు పరిశోధనలు సల్పుతూ వచ్చాడు. తన దేశమునకు వెళ్ళిపోయే సమయమున, అతనిని వీడ్కోలు చేసే నిమిత్తమై అనేక భారతీయ విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు స్టేషను వద్దకు వెళ్ళారు. లాయిరేన్ చాలా బాధపడి కన్నీరు కార్చాడు. ఏదో విధంగా సర్దుకొని 'నేను భారతదేశమును చాలా కష్టంగా వదులుతున్నా'నన్నాడు. 'అమృత స్వరూపమైన ఈ సంస్కృత భాషను భారతీయులే మృత భాషగా భావిస్తున్నారు. విద్యాసంస్థలు, విద్వాంసులు

[illegible]ను అధ్యయనము చేయించే దానికి కృషి చేయుటము లేదు. ఇట్టి అమృత మయమైన సంస్కృత [illegible] ఇంతసే వుండుకాని దీనిని అనుభవించటానికి ప్రయత్నము చేయుటము లేదు భారతీయులు [illegible] ఏరో దౌర్భాగ్యము వున్నదా?' అని బాధ పడినాడు.

ఇదే భాష యొక్క ప్రభావాన్ని గురించి మాక్సుముల్లర్ అనేక పరిశోధనలు చేస్తూ వచ్చినాడు [illegible]కు భాష్యము వ్రాసిన మాక్సు ముల్లర్, ఋగ్వేదమును పూర్తి చేసిన పిదప తాను, తన దేశమును [illegible] చదివిన యూనివర్సిటీని డిగ్రీని ఉచ్చరిస్తూ సంస్కృతములో వ్రాసాడు. 'శర్మణ్య దేశ జాతేన' (జర్మన [illegible] జన్మించిన) గో తీర్థ పురవాసినః' అనగా oxford university లో చదివిన వాడినని తన పేరు [illegible] భాషలో తెలియ పరచినాడు. విదేశీయులైనవారు, విజ్ఞాన వంతులైనవారు ఈ సంస్కృత భాషకు [illegible] విలువ యిస్తుండగా భారతీయులు ఎందుకు విలువ యివ్వలుంలేదో చాలా విచారకరమైన విషయం.

మన సంస్కృతి అంతయూ ఈ సంస్కృతమునుంచే ఆవిర్భవించింది. సంస్కృతి అనగా [illegible] పవిత్రము గావించునది. దేశము యొక్క శ్రేయస్సును కోరేటు వంటిది. వ్యక్తి, సమాజము యొ[illegible] స్థాయిని ఆశించేటు వంటిది. సంస్కరింప జేసేదే సంస్కృతి. పండిన ధాన్యము పండిన స్థితి [illegible] మనము భుజించము. ఈ ధాన్యమును గడ్డినుండి వేరు చేసి, పొట్టును వేరు చేసి, ఆ బియ్యము [illegible] గావించుకొని తదుపరి దీనిని భుజించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాము. దీనినే సంస్కృతి చేయుటం. [illegible] దోషములను వేరు చేసి గుణములను పెంచు కోటమే సంస్కృతి. దోష నివృత్తి, గుణ ప్రాప్తి. సంస్కృ[illegible] మన యందున్న దుర్గుణములను, దురాలోచనలను, దురాచారములను దూరము చేసుకొ[illegible] సద్గుణములను, సదాచారములను, సద్భావములను పెంచు కోటమే సంస్కృతి.

సంస్కృతములో ఆత్మ అనే పదమునకు నేను, తాను అనే అర్థములున్నాయి. ఎక్కడయూ [illegible] 'తాను', 'నేను' వుంటాయో అక్కడనే గాఢమైన అభిమానము ప్రారంభమవుతుంది. దీనినే ఆత్మాభి[illegible]. చిన్న విషయములలో 'నేను' అనేటప్పుడు తన హస్తము తన గుండె పై పడుతుంది. నేను [illegible] చెప్పేటప్పుడు దేహమునకు సంబంధించినది కాదు. ఆత్మకు సంబంధించినది. 'ఎట్టి ప్రమాదము [illegible], ఎట్టి కష్టములకు గాని నేను యేమాత్రము భయపడను' అని చెప్పేటప్పుడు, ఆత్మ విశ్వాసము [illegible] కనుక నేను వాటిని యేమాత్రము లెక్క చేయనని దీని అంతర్భావము. కాని దురదృష్టవశాత్తు [illegible] దేహమునే నేను అని భావించి అనుభవించుటచేత కేవలము సంకుచితమైన అభిమానమును [illegible]కొంటున్నాము. అట్టి ఆత్మ సర్వులయందు ఏకంగానే వుంటుంది. ఇట్టి సమ భావాన్ని మనము [illegible]కోవాలి. ఇట్టి ఏక భావాన్ని అభివృద్ధి గావించు కోవాలి. ఇట్టి దివ్యమైన భావాన్ని పోషించుకున్నప్పు[illegible] [illegible]మును రాణిస్తుంది. దివ్యత్వము వికసిస్తుంది. పవిత్రత ఏర్పడుతుంది. కనుక ప్రతి కార్యమందు

కలసి మెలసి మెలగాలి. ఈనాడు అట్టి కలయిక ఆటపాటల యందున్నప్పటికి మధ్యమధ్య సంకుచిత భావములు రేకెత్తిస్తుంటాయి.

పూర్వము ఆటలు, పాటలు, ఆరోగ్య ఆనంద నిమిత్తమై యేర్పడినటువంటివి. ఈనాడు ఆనంద ఆరోగ్యం అనే విషయాన్ని మరచిపోతున్నాడు. అన్నీ ఒక వ్యాపార సంబంధమైన వృత్తులుగా భావిస్తున్నారు. స్వార్థపూరితమైన చేష్టలన్ని ప్రవేశపెడుతున్నారు. తద్వారా శాంతి సౌఖ్యములు లేకపోతున్నాయి. శాంతి లేదని ఏడిస్తే ఏవిధంగా శాంతి లభిస్తుంది? ఏ కార్యం, ఏ క్రియ, ఏ నిమిత్తమై యేర్పడినదో ఆ నిమిత్తము దీనిని అనుసరించటం లేదు. దానిని దుర్వినియోగం చేస్తున్నారు. ఏదైనా ఒక పాట పాడవలెనంటే ఎంత యిస్తారనే ఒక వ్యాపారము. ఈ నాడు క్రికెట్, టెన్నిస్ వంటి ఆటలకు లక్షల ధనము ప్రోగు చేస్తున్నారు. ఎప్పుడు ఈ ఆటపాటలు వ్యాపార రంగంగా మారిపోతాయో అప్పుడు మానవత్వము కోల్పోతుంది. మానవత్వం కోల్పోయినప్పుడు శాంతి దూరమై పోతుంది. స్వార్థం పరత్వం శాంతిని యేమాత్రము దగ్గర నిలవనీయదు. కనుక దేశ విదేశ సాంప్రదాయాలు వేరువేరైనప్పటికి అందరూ ఒక్క ఆత్మస్వరూపులనే భావాన్ని అభివృద్ధిగా పెంచుకోవాలి. ఇందులో దాగిన ఆనందము మరి ఎందునూ కానరాదు.

గడచిన ఐదు దినముల నుంచి మన విద్యార్థులు, విద్యార్థినులు చాలా ఆనందోత్సాహముతో శ్రమలు కనబడకుండా తగిన ప్రోత్సాహముతో ఉత్సాహంతో ఊగుచున్నారు. ఇది కేవలము విద్యార్థులకే కాదు. కేవలం అధ్యాపకుల బాధ్యత కూడా వుంటున్నది. కాని అధ్యాపకులు తమ పాఠాలను తరగతిలో చెప్పినంత తమ బాధ్యతను ముగించుకొన చూస్తున్నారు. వ్యక్తిగత బాధ్యత కాకుండా సమిష్టి బాధ్యత కూడా పెట్టుకొని పెంచాలి. అధ్యాపకులు యీ ఆటపాటలను సమిష్టి అధికారముగా, బాధ్యతగా భావించాలి.

ఒక నెల నుంచి బృందావనం campus లోపల అధ్యాపకులు, విద్యార్థులు రాత్రింబవళ్ళు కృషి చేస్తున్నారు. అనంతపురం campus లో కూడా అనేకమంది టీచర్లు పాల్గొని విద్యార్థినులకు ఉత్సాహ ప్రోత్సాహములు అందిస్తూ వస్తున్నారు. ఈ రెండింటి కన్నా అధికముగా మన ప్రైమరీ స్కూల్లో వున్న టీచర్లంతా చాలా అధికంగా శ్రద్ధను అభివృద్ధి చేస్తున్నారు. తెలివితేటలు కలిగిన పెద్ద పిల్లలకు ఉత్సాహ ప్రోత్సాహములివ్వటం అంత కష్టమైన పని కాదు. అమాయకులైన పిల్లల చేత, లేత వయస్సులో వున్న పిల్లల చేత, ఆటపాటలంటే ఏమిటో తెలియని పిల్లల చేత యిటువంటి అద్భుతమైన ప్రదర్శనలను చేయించవలెనంటే టీచర్లు ఎంత శ్రమ పడవలెనో, ఎంత శ్రద్ధ చూపవలెనో మీరే గమనించవలెను.

700 మంది పిల్లలను, అనేక సమస్యలున్న పిల్లలను ఇంత ఆదర్శవంతముగా, ఆనందదాయకముగా తీర్చిదిద్దాలంటే ఎంత శ్రమ పడవలెనో చూడండి. ఇందులో మరొక విషయము. పబ్లిక్‌కు తెలియదు. కాబట్టి యీనాడు చెప్పవలసి వచ్చింది. నలభై ఐదు మంది టీచర్లలో ఒక్కరైనా జీతాలు

ప్రోత్సహించే వారు లేరు. హృదయపూర్వకమైన వాత్సల్యముతో వాళ్ళను పోషిస్తున్నారు, బోధిస్తున్నారు.

ఇక్కడ ప్రశాంతి నిలయం campus లో డా॥ సుందరయ్యర్ రాత్రింబవళ్ళు చాలా శ్రమించి పని చేస్తూ పిల్లల చేత చేయిస్తూ అనేక రకములైన ఉత్సాహప్రోత్సాహములను అభివృద్ధిగావించాడు. అతని ప్రోత్సాహము చేతనే ప్రశాంతినిలయం పిల్లలు యింతమంది యిన్ని రకములైన బహుమతులందుకొనుటకు వీలయినది. తాను కూడా చాలా అద్భుతంగా ప్రదర్శించినాడు.

ముఖ్యముగ ఈ ఆటపాటలు యుండేకాకుండా ఆదర్శవంతమైన విద్యార్థులను తయారు చేయవలసిన బాధ్యత అధ్యాపకులపై వున్నది. విద్యార్థులు చాలా గుణవంతులు, శ్రద్ధా భక్తులు కలిగినవారు. కాని వారికి ఉత్సాహ ప్రోత్సాహము లిచ్చే వ్యక్తులు చాలా తక్కువగా వుంటున్నారు. వారికి సరియైన సలహాను సకాలములో అందించాలి. ఆవిధంగా అందిస్తే మన విద్యార్థులు యావత్ప్రపంచానికి ఆదర్శవంతులుగా తయారౌతారనే దాంట్లో ఏమాత్రము సందేహము లేదు.

మనసంస్కృతికి సంబంధించిన దివ్యమైన భావాలను మీరు బోధించాలి. దానితో పాటు సద్గుణములు నేర్పాలి. చదువుతో పాటు సంస్కారము నేర్పాలి. అధ్యాపకులు శ్రద్ధా భక్తులను అభివృద్ధిగావించినప్పుడే మన విద్యా సంస్థలు ఉన్నత స్థాయికి చేరుతాయి. ఒక విద్యార్థి చెడిపోతే అది అతనికే నష్టం. కాని ఒక్క అధ్యాపకుడు చెడిపోతే అనేక మంది విద్యార్థులు చెడిపోతారు. ప్రపంచములో వున్న అన్ని ఉద్యోగములలో అధ్యాపక వృత్తి చాలా శ్రేష్ఠమైనది. ఇది గురుస్థానము. అట్టి గురువులు హితమును, శ్రేయస్సును బోధించాలి. ఇదే అధ్యాపకులకు, విద్యార్థులకు ఉన్న సన్నిహిత సంబంధ బాంధవ్యము. మన Institute లో ఇటువంటి సంబంధ బాంధవ్యములు అభివృద్ధిగావించుకోవాలి. వారికి తెలియకుండా వుండవచ్చును. ఈ విధంగా ప్రవేశించవచ్చో లేదో అనే సందేహము కలుగవచ్చును. ఇక సందేహింప నక్కర లేదు. విద్యార్థులపై మేము సమస్త హక్కులున్నాయి. అందులో పాల్గొని వారికి తగిన ఉత్సాహ ప్రోత్సాహములను అందించాలి. ఇది అందిస్తే విద్యార్థులు ఉత్తమ భావాలు కలిగి అభివృద్ధి పొందుతారు.

ఈ నాడు ప్రశాంతినిలయంలో ప్రైమరీ స్కూలు టీచర్సు పడిన శ్రమలు స్వామికి తప్ప మరెవ్వరికీ తెలియవు. రాత్రంతా యీ ప్రదర్శనకు కావలసిన సామగ్రిని వారే తయారు చేసుకున్నారు. ఎన్ని రకములైన సామగ్రి ఉపయోగపెట్టినారో చూచిన వారికే తెలుసును. వారి డ్రస్సులు వారే కుట్టినారు. అటువంటి బృందావనంలో విద్యార్థులకు ఉత్సాహ ప్రోత్సాహములు అమితంగా పెరిగినవి. ఈ disco dance అనునటువంటి International ఏకత్వాన్ని ప్రదర్శించాలనే ఉద్దేశ్యముచేత ఒక పిల్లవాడు తన స్వంత ఖర్చులతో ఇండొనేషియా వెళ్ళి అక్కడనుంచి మెక్సికన్ డ్రస్సులు తీసుకొని వచ్చాడు. డ్రస్సులంతా వారే కుట్టుకున్నారు. ఎంత ఉత్సాహంగా వుంటే ఆపనికి పూనుకుంటారు. కనుక యిటువంటి ఉత్సాహాన్ని మనము భాగముగా

114019006

రాదు కనుకనే బృందావనం campusకు ప్రైమరస్కూలుకు నా ప్రేమ చిహ్నంగా టీచర్లందరికి, డాక్టర్.సుందర
శ్వరుకు నా ప్రత్యేక బహుమతులందిస్తున్నాను. ఇక ముందైనా మన Institute వారు తగిన శ్రద్ధ వహించి
దర్శ వంతమైన విద్యార్థులను తయారు చేస్తారని నేను ఆశీర్వదిస్తూ నా ప్రసంగాన్ని విరమిస్తున్నాను.

1990 జనవరి 14వ తేదీ ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆడిటోరియం, ప్రశాంతినిలయంలో భగవాన్ బాబావారిచ్చిన దివ్యోపన్యాసం